

nema, fui rataid teisite teeksid. Maha-ahnus on mõnda hääd maa-ilmas ärafeelnud, sitlen sin teist ja fümmet-korda. Pisukest ue töö õpimise waewa ei paneks kül ke-dagi raskest, fui ta teaks, et ued summargused ratad en-dist kasu saaksid tooma. Ja viimaks: mida rumalamaks ruskil rahwas jääb, seda paremat lüpsilehma leidwad need, kes igapäätöö sest rumalusest piima ja foort endale oskavad läpsta. Tuisula pimedad lüpsilehmad olid õöplä kula ammetmehi föigeparemast' nuumanub!

Wõortal maal käinud mees tunnistas arvalikult oma lugu, kuda ta ise tük aega wana fütke faamitsas käinud ja teiste kombel mitu aastat nurgeliste ratastega sõitnud, enne fui teiste targemate juhatamise läbi paremale teele joudis. Ille Põhjala mehe käest oli ta rata-puu paenutamist õpinud, kus rahwas juba ammuisti aast ümmargusi rataid walmistas ja pruufis.

Kuida ue wanfri ehitaja etearwanud, nõnda sündis lugu, ehk kül föik palju kenamal ja ülemal kombel, fui tema lühile aru joudnud mõtelda. Tuisula targad ja meistrid hakasid nüüd huul kombel mõllama, üks pil-kas, teine laitis, kolmas sõimas, aga föik laulsid ühest suust tänu ausa jaama-isandele, kes nende maakonda niisuguse wiletsuse eest hoidnud. „Jah, meie tunneme, sina oled meie sõber!“ lauldi igalpoolt neljaealega jaama-isandale wasta, „sina oled ümmarguse rataste wasta seisnud ja meid nende eest hoidnud; seit märka, me sinu põhjatu armastust meie waeste Tuisulaste wasta. Sinu förge eeskuju järel tahame ennast täna-seit pääwast Tuisulandi rahwaks riistida“ ja nõnda edasi. Kui ledagi mõistlikuma nende hussamise jampsí

ei läinud sõitlema, puges viimaks mõni kon mudast mätale ja hukas frooksumaa, et föik laululinnud metsast ärapeletas. „Krooks, frooks! ärge riiluge meie nurgesi rataid! Krooks, frooks! ärge kahandage meie püksi-reisi! Krooks, frooks! ärge kiiluge meie adrade küllest tuulesabka maha, ega siduge sahad teisite! Krooks, frooks! ärge riiluge meie kaheraudjeid tera-riistu!“ Nõnda frooksusid konnad hommikust öhtuni. Mõistlikumad, ehk neid kül väga pisut oli, pidasid oma förwad finni, seit et alaline frooksumine neile pääwalu tegi.

Postiwanfer ei olnud tük aega palju muid wedanud, fui ümmarguse rataste laitjaid, kinni neid nii paljult senna joudis, et enam wõimalik ei olnud, seda farja kaasavõtta. Siiski oli veel viimaks üks pikka loriga fögesilm wanfri kannul aset leidnud, kus ta mõne tosina õlekubussi peksis, kust orwast üks fidur iwake wäljakar-gas. Uga idj ei leitud ial nende iwade seest. Et rumalamad kohe tema tarküse ete, fui Israeli rahwas fuldwa-sila fuju ete, mahalangeks, sellepäraast lisas ta mõned sõnad Walgela, Mustela ja Põhjala rahwa keelest oma lori seffa, kül teades, et seda rumalus föige targemaks peab, keelest ta ühtegi ei mõista. — Nõnda ütles ta: „Meie wanfrite ratad peaksid kül loodudkombel natuke ümmargusemad olema, fui neid seie saadik tehti; aga ei mite nõnda ümmarguseks tehtud, kuda ue wanfri ehitaja on näitnud. Meie ratastel ei sünni mite kolm põida, waid tuleb wiis põida teha, ehk kül need wiis põida kellegi muu silma ei paista, fui sündinud Tuisulasele. Pikkemalt: pane naisterahwa seelikule füümme ehk wiis-fümmend tuki sisse, siiski ei saa seit muud, fui üks seelis,